

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

Archiepiscopis, Episcopis, Abbatibus, & aliis tam Clericis quàm laicis per
regnum Vngariæ constitutis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20020

TERDONENSI EPISCOPO,

Epist. 116.
Dispensatio
in contrahen-
do matrimonio
in secundo &
tercio, causa
iuris.

Sicut ex tuarum accepimus serie litterarum, inter quosdam Terdonenses cives, propter homicidium quod quidam ex eis dicitur perpetrasse, grave scandalum est exortum. Verum ne odium profiliret ad actum, interfecti consanguinei quandam ipsius neptem nepoti homicidium perpetrantis nisi sunt matrimonialiter copulare, inter eos contractis jam sponsalibus de presenti. Sed quia contrahentes præfati secundi generis affinitatis gradu tertio se contingunt, ipsum contrahi matrimonium permittere noluit. Quacirca fraternitati tuæ per apostolica scripta mandamus quatinus cum ex hoc bonum non modicum valeat provenire, ipsos, si aliud canonicum non obsistat, inter se contrahere matrimonium ex dispensatione permittas. Datum Viterbij Kal. Octobris, anno decimo.

ARCHIEPISCOPIS, EPISCOPIS,
Abbatibus, & alijs tam Clericis quam
laicis per regnum Vngarie constitutis.

Epist. 117.
V. Legatum se-
cundum apostolicæ
honorificæ re-
cipiat.

Fundamentum & fundator Ecclesiæ Dominus Iesus Christus, postquam splendore suæ divinitatis inflammavit testam fragilitatis humanæ, ut dragmam perditam reperiret, & pius pastor ad caulas, ubi nonaginta novem reliquerat, errabundam ovem proprijs humeris reportaret, usque adeo erga salutem humani generis cotidiana remedia incessanter exhibuit ut si quis à catholica fide non devians hoc velit subtiliter intueri, sicut ipse est totius gratiæ plenitudo, sic ad plures circa nostræ conditionis miseras miserationes ejus exuberant, ut in omnibus ipsius perfectio nostrum suppleat imperfectum. Inter cetera sanè quibus Christiano populo propter varias plagas criminum quasi semivivo relicto per ipsius prudentiam sunt provisiva remedia, conveniens antidotum in soliditate sedis apostolicæ renovavit, eam totius Christianitatis caput constituens & magistram, à qua, sicut unguentum in capite quod descendit in barbam & ad oram etiam vestimenti, panis intellectus & vitæ ad alias Ecclesias cum doctrina procedat fidei & aqua sapientiæ salutaris. Verum ne inter curas continuas & prægrandes pastor ipsius & rector pro defectu imperfectionis humanæ deficeret, si solus consumendus inani labore ad suam omnia sollicitudinem revocaret, attendens quòd messi multæ

unus non sufficiat operarius, multos sibi operarios & verbi dominici cooperatores adjungit, ac per eos exequi cogitur quæ per se non potest personaliter adimplere, ejus instructus exemplo qui & duodécim Apostolos & alios septuaginta duos elegit, & binos ante faciem suam ad prædicandum direxit. Cum igitur necessitas regni Vngariæ illuc exegerit Legatum à nostro latere destinari, nos ad exaltationem & commodum tam Regis quàm regni specialiter & efficaciter intendentes, eum ad partes illas non immeritò duximus transmittendum quem inter fratres nostros sincera diligimus in Domino caritate, dilectum videlicet filium nostrum G. Tituli sancti Vitalis Presbyterum Cardinalem, virum genere nobilem, litterarum scientia præditum, morum honestate præclarum, discretum & providum, & suis exigentibus meritis nobis & fratribus carum admodum & acceptum, concessa sibi plenaria potestate ut evellat & destruat, ædificet & plantet quæ in regno illo evellenda & destruenda, ædificanda cognoverit & plantanda. Monemus proinde universitatem vestram attentius & exhortamur in Domino, per apostolica scripta præcipiendo mandantes quatinus præfatum Cardinalem tanquam Legatum apostolicæ sedis & magnum in Ecclesia Dei locum habentem, imò personam nostram in eo recipientes humiliter & devotè, ipsiusque salubribus monitis & præceptis pronis mentibus intendentes, quæ inter vos statuenda duxerit, tanquam devotionis filij recipiatis firmiter & servetis; de cuius nimirum circumspectione provida, & providentia circumspecta indubitam fiduciam obtinemus quoniam dirigente Domino gressus ejus, ita regia via curabit incedere quòd non declinans ad dexteram vel sinistram, ipsi Deo, nobis quoque, ac vobis pariter meritò poterit complacere. Ipsi proinde universi ac singuli reverentiam debitam & devotam obedientiam impendere satagatis; ne si, quod absit, à quoquam esset aliter attentatum, præter ipsius Cardinalis offensam, cujus censuram canonicam, si quam in contumaces aut rebelles duceret promulgandam, faceremus usque ad satisfactionem condignam inviolabiliter observari, nostram quoque indignationem incurreret, qui secundum Apostolum omnem inobedientiam proprii sumus ulcisci. Datum Viterbij Nonis Octobris, anno decimo.

In eundem modum Archiepiscopis,

K ij

Episcopis, Abbatibus & aliis tam Clericis
quàm laicis per Dalmatiam constitutis.

ARCHIEPISCOPIS, EPISCOPIS,
& universis tam Clericis quàm laicis
per Rutheniam constitutis.

Epist. 118.
Vt Legatum
apostolicæ fe-
dis honorificè
pertractent.

Licet hætenus elongati fueritis ab
uberibus matris vestræ, tanquam
filij alieni, nos tamen, qui sumus in officio
pastorali à Deo, licet immeriti, consti-
tuti ad dandam scientiam plebi suæ, non
possumus affectus paternos exuere, quin
vos sanis exhortationibus & doctrinis stu-
deamus tanquam membra vestro capiti
conformare, ut Efratham convertatur ad
Iudam, & ad Ierusalem Samaria revertatur.
Vtinam intelligere velitis sapere ac
novissima providere, ut à mentibus ve-
stris omni depulsâ caligine, ad viam ab-
invio redeatis, qui dudum post greges so-
dalium evagando, vos ejus pertinaciter
magisterio subduxistis quem Salvator no-
ster universalis Ecclesiæ caput constituit
magistrum, inquit ad eundem: *Tu vo-
caberis Cephas. Et: Tu es Petrus, & super hanc
petram ædificabo Ecclesiam meam. Et tibi da-
bo claves regni cælorum. Quodcumque liga-
veris super terram, erit ligatum & in cælis;
& quodcumque solveris super terram, erit so-
lutum & in cælis.* Cui cum Dominus oves
suas pascendas tertio repetito vocabulo
commisisset, manifestè dedit intelligi
eum à grege dominico alienum qui etiam
in suis successoribus ipsum contempserit
habere pastorem. Non enim inter has
oves & illas distinxit, sed simpliciter in-
quit: *Pasce oves meas.* ut omnes omnino
intelligantur ei esse commissæ. Cum igitur
una sit & indivisa Domini tunica, nec
unquam passa sit divortium sponsa Chri-
sti, juxta quod sponsus in Canticis atte-
statur, *Vna est, inquit, columba mea,
una est matri suæ electa genitrici suæ, vide-
runt eam filia Sion, & beatissimam prædica-
verunt Regina, & concubina laudaverunt
eam,* necesse est ut quicumque ab hujus-
modi unitate recesserint, aquis submersi
diluvij, partem cum angelo apostata sor-
tiantur. Ut autem ipsius illibata unitas
servaretur, unum eidem Dominus, sicut
præmissimus, beatum Petrum videlicet,
caput constituit & magistrum; ut quasi
Noë arcam, extra quam animalia dereli-
cta in diluvio submerguntur, salvatis ce-
teris infra ipsam contentis, in uno cubito
consummaret, pro cuius fide, ne in sua
passione deficeret, specialiter exoravit, ei-
dem præcipiens ut fratres suos conversus

aliquando confirmaret. Cum ergo in-
numeris ferè testimoniis scripturarum, quas
vos nec convenit nec expedit ignorare,
unitas Ecclesiæ comprobetur, non est mi-
rum, cum simus, licet immeriti, succes-
sores illius cui jussit Dominus pascere
oves suas, si errabundas oves nitimur ad
caulas reducere; ut sicut est unus pastor,
sic fiat unum ovile; si totis viribus labo-
ramus ne quodammodo difforme fiat cor-
pus Ecclesiæ, si partem aliquam ab eo
contingeret separari. Ut autem ad præ-
sens de reliquis taceamus, cum Græco-
rum Imperium & Ecclesia penè tota ad
devotionem apostolicæ sedis redierit, &
ejus humiliter mandata suscipiat & obedi-
at jussioni, nonne absonum esse vide-
tur ut pars toti suo non congruat, & sin-
gularitas à suo discrepet universo? Præ-
terea, quis scit an propter suam rebelli-
onem & inobedientiam dati fuerint in di-
reptionem & prædam, ut saltem daret eis
vexatio intellectum, & quem in prosperis
non cognoverant, recognoscerent in
adversis. Quia igitur, karissimi fratres &
filij, si dignè volumus impostum nobis
pastorale officium adimplere, quantum
fragilitas humana permittit, vos ad ea
debemus inducere per quæ dispendium
temporalium & æternorum possitis peri-
culum evitare, dilectum filium nostrum
G. Tituli sancti Vitalis Presbyterum Car-
dinalem, virum genere nobilem, litte-
rarum scientia præditum, morum hone-
state præclarum, discretum & providum,
& suis exigentibus meritis nobis & fratri-
bus nostris carum admodum & accep-
tum, ad partes vestras duximus destinan-
dum, ut filiam reducat ad matrem &
membrum ad caput, concessâ sibi plena-
ria potestate ut evellat & destruat, ædifi-
cet & plantet quæ in partibus vestris evel-
lenda & destruenda, ædificanda cogno-
verit & plantanda. Monemus proinde
&c. ut supra usque obtinemus, quoniam
dirigente Domino gressus ejus, inter vos
ea curabit statuere per quæ Deo, nobis
quoque, ac vobis pariter meritò poterit
complacere. Datum ut in alia.

CLERO ET POPULO VITERBIENSI.

EX privilegio felicitis memoriæ C. Pa-
pæ prædecessoris nostri cognovimus
evidenter quòd ipse fidem & devotionem
vestram attendens, de communi fratrum
suorum consilio Viterbiense oppidum ho-
norabili civitatis nomine insignivit, &
pontificalis cathedræ dignitate donavit,

Epist. 119.
Vt Viterbiensis
Ecclesia sit de-
inceps cathedra-
lis.
Vide 10. 1. Ital.
sacr. parte 2.
pag. 306.